

Parafia Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła

przy Osiedlu Piastów w Kędzierzynie-Koźlu

LUTY 2009

ISSN 1732-6885

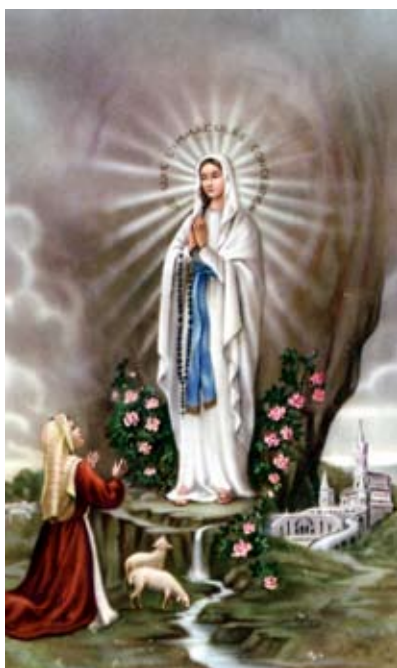
MOC SŁUŻBY I MODLITWY

Światowy Dzień Chorego

W dzień Matki Bożej z Lourdes, 11 lutego już po raz szesnasty obchodziliśmy Światowy Dzień Chorego. Wprowadził go Papież Jan Paweł II w 1993 roku. W liście ustanawiającym Światowy Dzień Chorego, Ojciec Święty napisał: „Ma on być dla wszystkich wierzących owocnym czasem modlitwy, współuczestnictwa i ofiary cierpienia dla dobra Kościoła oraz skierowanym do wszystkich wezwaniem, aby rozpoznali w chorym bracie Święte Oblicze Chrystusa, który przez cierpienie, śmierć i zmartwychwstanie dokonał dzieła zbawienia ludzkości”.

Światowy Dzień Chorego jest zaproszeniem, aby pochylić się nad człowiekiem cierpiącym, który nie jest jakimś chorobowym przypadkiem, ale osobą, przeżywającą bolesne doświadczenie w wielu wymiarach istnienia. Człowiek jest jednością, dlatego w sytuacji spotkania z cierpieniem: fizycznym czy psychicznym, cała osoba jest nim dotknięta. Ponadto nie istnieje ono w sensie abstrakcyjnym. Zawsze dotyka konkretnego człowieka, który często z głębi swojej samotności kieruje dramatyczne pytanie, dlaczego właśnie ja?, dlaczego mnie to spotkało? Wielokrotnie byłem stawiany wobec takiego problemu. Jedno, co czuję wtedy, to jakaś ogromna przepaść pomiędzy powagą doświadczenia, a słowami, które wypowiadam. Obcowanie z cierpieniem nauczyło mnie ogromnej pokory wobec tajemnicy. Dotyka ona najczęściej problemu samego sensu istnienia, a dla człowieka wierzącego dodatkowo stosunku Pana Boga do tego doświadczenia. Nie powinniśmy próbować wcielać się w rolę adwokata, który próbuje Go usprawiedliwić wobec nadmiaru zła. To nigdy się nie udaje. Jedyne, co pozostaje, to bycie blisko, dzielenie dramatycznych pytań i przyswojenie ich sobie jako swoich własnych.

Pytanie o sens cierpienia jest wielkim pytaniem o naszą nadzieję. Pewnie, dlatego jesteśmy tacy nieśmiali wobec cierpiących ludzi: nie wiemy za bardzo jak

się zachować, trudno nam się zdecydować, aby wyjść na spotkanie; nie potrafimy sami z siebie pocieszyć, nadawać sensu i kierunku ludzkim zmaganiom. Cierpienie jest dla człowieka rodzajem życiowej próby, której trudno jest sprostać o własnych siłach. Nie można z wyprzedzeniem zaprogramować swojej nadziei. Dlatego tak ważne jest zawierzenie Bogu w każdej chwili życia. On sam w Jezusie Chrystusie usprawiedliwia się w pewien sposób wobec człowieka, podejmując drogę krzyża i wyniszczenia siebie.

Miłość Pana Jezusa do chorych, której świadectwo przynoszą nam Ewangelie, pragnie pobudzić wszystkie możliwości naszego serca. Dzień Chorego ma przypomnieć nam, że w sytuacji cierpienia, nie wystarczy jedynie odpowiednia terapia, ale potrzebne jest ludzkie ciepło. Instytucje wychowawcze, takie jak rodzina czy szkoła, powinny rozbudzać oraz wysubtelniać wrażliwość wobec bliźniego i jego cierpienia, której symbolem jest postać Dobrego Samarytanina. Z pewnością nie tylko lekarze i pielęgniarki powinni być Dobrymi Samarytanami. Każdy człowiek jest osobą powołany do świadczenia miłości w cierpieniu. Instytucje są bardzo ważne; żadna jednak nie potrafi zastąpić ludzkiego serca, inicjatywy człowieka, gdy chodzi o wyjście naprzeciw ludzkiemu cierpieniu. W orędziu na VI Światowy Dzień Chorego Papież napisał m.in., że „opieka nad bliską osobą, członkiem rodziny, sprawowana z miłością i poświęceniem oraz wspomagana wiarą, modlitwą i sakramentami może stać się niezastąpioną formą terapii dla samego chorego, dla wszystkich zaś okazją do odkrycia cennych wartości humanistycznych i duchowych”.

Dzisiaj poprzez posługę Kościoła Pan Jezus także uzdrawia tych, którzy cierpią fizycznie i duchowo. To wszystko, co czytamy w Ewangelii na temat cudów nie jest rzeczywistością zamkniętą, ale dokonuje się także na naszych oczach. Oczywiście zdrowie fizycznie nie jest tym, czego ostatecznie Pan Bóg pragnie udzielić człowiekowi.

dokończenie na str. 3

POKŁOSIE KOŁĘDOWE

Do odwiedzin duszpasterskich kapłani są zobowiązani prawem kanonicznym i są one organizowane zwykle po Bożym Narodzeniu.

Odwiedziny duszpasterskie, 23. w naszej Wspólnocie, rozpoczęliśmy 27 grudnia 2008, a zakończyliśmy w sobotę 17 stycznia 2009. Pomagali nam tradycyjnie dwaj ojcowie franciszkanie.

Spotkania kolędowe zostawiają różne wrażenie: być może byliśmy z kolędy zadowoleni – bo udało się nawiązać kontakt, być może nie – bo jakoś rozmowa się nie wiązała. Trudno. Przepraszamy, jeżeli była to wina odwiedzających. Zapewne jednak wspólnie pomodliliśmy się i kapłan pobłogosławił nasze mieszkanie, kropiąc nas święconą wodą.

W czasie 23 kolędy byliśmy w 3250 mieszkaniach, czyli w 64% mieszkań parafii.

Dziękujemy za przyjęcie nas w swoje progi. Dziękujemy za ogromną życzliwość, z którą się spotkaliśmy. Przygotowane mieszkanie, rodzina odświętnie wystrojona, kwiaty na stole ...Kolęda to naprawdę czas wielu wspaniałych przeżyć. To potwierdzenie, że jesteśmy wspólnotą, która żyje wiarą i na różny sposób stara się wiarę oraz zwyczaje i tradycje chrześcijańskie przekazać dalej.

A. Na obecny rok biskupi „zadali nam zadanie”: „Otoczmy troską życie”.

W kolędowym podsumowaniu zachowajmy się nad „troską o życie naszych rodzin”. Niech pewne spostrzeżenia i sugestie pozwolą nam stworzyć sobie pewien obraz naszej parafii.

1. Ten obraz jest inny niż 5, 10 czy 15 lat temu. Młodzi wyszli ze swoich

rodzin, zakładają nowe rodziny i pojawiło się liczne pokolenie dzieci. Mamy wiele wspaniałych, młodych rodzin, które bardzo poważnie traktują swoją wiarę i na fundamencie wiary opierają codzienne życie. Młodym rodzicom życzymy wielu sił i szczęścia płynącego z życia rodzinnego. I pilnujcie miłości małżeńskiej!

2. Oczywiście dzięki temu mamy wielu „nowych” dziadków i „młode” babcie. Usłyszeliśmy wiele wspaniałych słów, widzieliśmy radość z babcinego i dziadkowego powołania. Radość i troska dziadków i babć o wnuki, w tym troska o chrzest, modlitwę i wiarę dzieci są piękną nadzieją. W tym momencie mówię wszystkim dziadkom i babciom – wypełniajcie jak najwspanialej swoje powołanie.

3. W wielu rodzinach zostali sami rodzice, a dzieci są daleko, poza granicami kraju. Widać pewien niepokój o losy i codzienność dzieci, o ich wiarę i praktyki religijne. Takich rodzin jest wiele. Łączy się z tym niepokój: czy rodzice, gdy kiedyś będą potrzebowali pomocy, dadzą sobie radę? Oby te nasze dzieci chciały wracać do Polski, na spotkania rodzinne, na katolickie święta, oby zawsze pamiętały o rodzicach.

4. W rodzinach są młodzi, którzy nie decydują się na swoją wspólną rodziną, a lat mają trzydzieści i więcej. Nową rzeczywistością jest odkładanie ślubu, czasami nawet cywilnego związku na „kiedys”. Jest to niepokojące, jak gdyby młody człowiek bał się odpowiedzialności za rodzinę, jak gdyby ciągle nie chciał odpowiedzialności wziąć na siebie! Jest to spostrzeżenie ostatnich lat i to coraz bardziej widoczne.

5. Spotykaliśmy rodziny, w których można było zauważyć brak orientacji: czym żyją młodzi, w jakich płaszczyznach się poruszają.

Drodzy rodzice! Są to nowe wyzwania i jest to nowa troska. Im bardziej uda Wam się dowiedzieć czym żyją młodzi, tym bardziej będą owocne wysiłki wychowawcze.

Drodzy młodzi – miejcie cierpliwość i mądrość wysłuchiwanie starszych. Czasami są to dobre rady, a czasami historia życia. Im cierpliwiej będziecie słuchali, tym lepiej poznacie rodziców, babcie, dziadków, ich jakże inne losy i etapy życia...to nie jest łatwe, ale zapewne dla wszystkich owocne.

6. Niestety bolesnym obrazem naszej parafii – i chyba naszego narodu – jest duża liczba rozwodów cywilnych i rozpadów małżeństw nieraz nawet starszych. Ciągłe módlmy się za te rodziny, a przeżywających kryzys wspierajmy na każdy możliwy sposób.

7. Dziwi nas nieraz brak modlitewnej troski o rodzinę: jesteśmy emerytami, dzieci wyszły już z domu, a my nie mamy czasu w pierwszy czwartek przyjść na mszę świętą w intencji swojej rodziny... w jakikolwiek dzień wstąpić, aby się pomodlić w intencji dzieci, które są daleko, w intencji trudnych spraw małżeńskich i znajomej rodziny, która przeżywa kryzys. Znajdźmy ten czas.

8. Na drogach kolędowych spotykaliśmy chorych i cierpiących. Jak to tylko możliwe wspierajmy chorych i bądźmy dla rodzin mających chorych – aniołami dobroci.

Drodzy chorzy! Jesteście włączani w codzienną intencję modlitw w naszym kościele. Włączamy Was w modlitwę różańcową rozpoczynającą się o godz. 7¹⁵. Dziękujemy Wam za ofiarę Waszego cierpienia i za Wasze modlitwy w intencji parafialnych spraw.

9. Jakże wspaniałą jest sprawą, gdy w domu widać szacunek dla pamiątek rodzinnych. Czasami jest to zdjęcie rodzinne, obraz, krzyż przekazywany z pokolenia na pokolenie... Naprawdę stary, rodzinny obraz religijny ➔

można wkomponować w swoje mieszkanie. Nie pozbywajmy się rodzinnych symboli religijnych. Niektórzy zanoszą je do kościoła i mają spokój. Rodzina nie może tracić pamięci o przodkach.

10. Spostrzeżenie, które jest ważną podpowiedzią: chrześcijaństwo jest naszym wyborem – „jeżeli chcesz pójść za mną” mówi do każdego z nas Pan Jezus.

Jeżeli nie ma nas na mszach świętych, jeżeli rezygnujemy dobrowolnie z Sakramentu Małżeństwa – „bo nie chcemy” – musimy zdawać sobie sprawę, że rezygnujemy z Pana Jezusa w naszym życiu. I kiedyś to usłyszymy; może to będzie musiał powiedzieć ksiądz – *nie będziemy chrzczili kochani waszego dziecka bo zrezygnowaliście z Pana Jezusa i nie ma sensu Pierwsza Komunia, bo dziecko nie jest wychowane w wierze! Nie mamy żadnej gwarancji i przekonania, że się coś zmieni.* Chrześcijaństwo jest naszym wyborem i bądźmy świadomi swoich decyzji.

Tyle na temat zadania – „Otoczmy troską życie naszych rodzin”

B. Odwiedziny duszpasterskie to wielkie zainteresowania sprawami gospodarczymi parafii.

1. Ubiegły rok to zakup ławek do naszej świątyni. Zapewne z początkiem marca będziemy mieli je wszystkie. Jeszcze jedna zbiórka w marcu i ten etap będzie zakończony. I wtedy z Radą Duszpasterską będziemy się zastanawiali nad dalszymi planami.

W czasie kolędy wiele osób prosiło, aby mówić o poszanowaniu ławek. Po raz kolejny proszę: uważajmy co robimy dzieci, szanujmy pulpity ławek, nie kładźmy nóg na klęczniki, bo klęczniki już są nieraz bardzo brudne.

2. Wiele było uwag dotyczących nagłośnienia kościoła – nie jest najlepsze. Po zamontowaniu wszystkich ławek będzie nagłośnienie na nowo usprawniane.

C. Na inne sprawy odpowiem proboszczowską propozycją:

- * można codziennie prowadzić koronkę do Miłosierdzia Bożego o 17⁴⁵ – trzeba chętnych i odważnych do jej prowadzenia,
- * zapraszam odważnych do posługi lektora, do zbierania tacy w czasie mszy świętej.
- * są nowe gablotki – zapraszam odważnych do redagowania, np. jednego okna w gablocie.
- * można wykorzystać nasze salki jeszcze w większym stopniu, np. na kółka zainteresowań, na gry i zabawy organizowane dla dzieci i młodzieży, na prowadzenie scholi.
- * zapraszam odważnych i uzdolnionych i mających czas do wspólnotowego parafialnego trudu.
- * ciągle jesteśmy otwarci na wszystkie sprawy, które ubogacą życie naszej wspólnoty parafialnej.
- * dziękujemy tym, którzy ubogacają Wspólnotę ofiarując swój czas

i swoje siły, nieraz od długiego już czasu!

D. Na koniec dziękuję za ofiary, które pozwalają ogrzewać kościół.

Dzięki nim kościół jest ciepły. Dziękuję za dbanie o potrzeby kościoła. Oby radość i satysfakcja z dokonanego dzieła były nagrodą. Największą jednak nagrodą jest Pan Jezus, który Eucharystycznie jest w naszej świątyni obecny.

Na koniec prośba: kto może, niech przekazuje ofiary na potrzeby parafii drogą bankową na jedno z poniższych konto parafii.

- Bank Spółdzielczy
05 8882 1032 2001 0000 0909 0001
- Bank PKO SA
26 1240 1659 1111 0000 2594 9018

Proszę zawsze zaznaczać: „**ofiara na cele kultu religijnego**”.

W czasie kolędy rozdawaliśmy „Gościa na kolędę”. W kościele są jeszcze wystawione egzemplarze. Można je pobrać.

Niech kolędowe błogosławieństwo towarzyszy wszystkim na drogach całego roku.

proboszcz ks. Edward

31.01.2009

dokończenie ze str. 1

Przychodzi jednak, aby ukazać władzę nad całym naszym życiem oraz moc swojego współczucia dla cierpiącego. Łaska uzdrowienia płynie dzisiaj w stronę chorych poprzez Słowo Boże, sakramenty, charyzmaty oraz modlitwę kościoła. Światowy Dzień Chorego jest zaproszeniem do odkrycia mocy modlitwy za chorych w Kościele.

Dzień Chorego jest także okazją do wyrażenia naszego uznania wszystkim

MOC SŁUŻBY I MODLITWY

pracującym w służbie zdrowia, którzy z wielkim oddaniem i kompetencją troszczą się o pacjentów. Któż z nas nie doświadczył ogromu bezinteresownej troski lekarzy i pielęgniarek, którzy stają codziennie przy łóżku chorego, aby służyć mu swoim czasem i umiejętnościami. Przeżywamy dzisiaj strukturalną niewydolność naszego polskiego systemu ochrony zdrowia. Znakomita większość opiekujących się chorymi

nie zasłania się jednak tą trudną rzeczywistością, ale staje codziennie na posterunku, aby ludzi leczyć. Trzeba mieć w sobie naprawdę coś z Dobrego Samarytanina, by się nie zniechęcić warunkami pracy i wysokością uposażenia. Dzień Chorego, to okazja, aby podziękować tym, którzy opiekują się chorymi, za ich pełne poświęcenia zaangażowanie.

Ks. Krzysztof Ołdakowski SJ

SPRAWOZDANIE RADY PARAFIALNEJ III KADENCJI ZA ROK 2008

Rada Duszpasterska III kadencji odbyła w 2008 roku 2 spotkania plenarne, a ponadto radni uczestniczyli w pracach zespołów ustalonych do rozwiązywania konkretnych problemów i realizacji zadań przyjętych przez Radę, jak również w pracach wspólnot, do których wielu radnych należy.

Posiedzeniom Rady przewodniczył ks. proboszcz Edward Bogaczewicz.

Radni brali udział w zorganizowaniu i przeprowadzeniu 4 zbiórek parafialnych na ławki do naszego kościoła.

Do najważniejszych spraw, którymi zajmowała się Rada, należały:

- Przygotowanie do 15. rocznicy erygowania naszej parafii;
- Przygotowanie do odpustu parafialnego;

- Przygotowanie procesji Bożego Ciała;
- Udział naszych przedstawicieli w szkoleniu redaktorów gazetek i stron internetowych, zorganizowanym przez KAI – informacja;
- Wizyta w firmie „Światała” w Sternalicach k/Olesna, która jest wykonawcą ławek – informacja o stanie ich realizacji.

Ponadto Rada omawiała i opiniowała:

- umieszczenie nowych gablot informacyjnych przy bocznych wejściach do kościoła,
- podsumowanie mijającego roku w zakresie pracy duszpasterskiej z grupami młodzieżowymi,
- prognozę zadań remontowo-budowlanych do wykonania w roku 2009 i perspektywicznie na dalsze lata,
- sprawy porządkowe i organizacyjne naszej Wspólnoty parafialnej.

Serdecznie dziękuję za zaangażowanie w pracy wszystkim członkom Rady.

Bóg zapłać!

Przewodniczący Rady Parafialnej
Tadeusz Kucharski
Kędzierzyn-Koźle, 31.12.2008 r.

Następna część ławek już w kościele

W dniu 9 stycznia 2009 r. w naszym kościele została ustawiona następna część ławek. Łącznie z poprzednią częścią zostało wykonane ponad 3/5 całości.

Serdecznie dziękuję Firmie „Światała” za wykonanie następnego etapu prac. Dziękuję paniom i panom, którzy pomogli w wnoszeniu krzeseł oraz przy ustawianiu nowych ławek.

Dziękuję wszystkim, którzy swoją ofiarą pieniężną i na różny inny sposób włączają się w nasze wiekopomne dzieło. Bóg wszystkim zapłać!

Niech radość z naszego wspólnego dzieła będzie nagrodą za trud i ofiarę!

ks. proboszcz

Zima nas nie zaskoczyła

Z ŻYCIA WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

W rubryce tej pragniemy informować czytelników o radosnych i smutnych wydarzeniach z życia naszej wspólnoty parafialnej. Chrzty, śluby i inne sakramenty, ważniejsze jubileusze i uroczystości oraz pogrzeby, to istotne momenty w życiu każdego z nas, to ich suma stanowi o kondycji duchowej parafii.

Sakrament chrztu świętego

„Ja ciebie chrzczę w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego” – tymi słowami następujące dzieci zostały włączone we Wspólnotę Kościoła Świętego: Mikołaj Syty, Alicja Marzena Dyjak, Kamila Molendowicz, Małgorzata Agnieszka Szewczyk, Alicja Weronika Haider, Milo James Broś – Załęski, Oliwia Burkiewicz, Jeremi Arkadiusz Dutka, Mateusz Grzegorz Staroń, Michał Czech, Mikołaj Radosław Powęska, Jacek Lichosik, Dawid Aleksander Makowicz, Michał Andrzej Domaradzki, Sandra Elżbieta Halów, Adam Marcin Bielecki.

Bóg miłosierny daje odkupienie

Polecamy miłosierdziu Bożemu tych, którzy zasnęli w pokoju z Chrystusem w nadziei zmartwychwstania:

Tarsylia Iżykowska I. 66	Barbara Jakubaszek I. 50
Katarzyna Wiśniewska I. 88	Michał Beski I. 56
Aleksander Rippel I. 60	Ryszard Ustimowicz I. 62
Teresa Brańtiuk I. 58	Tadeusz Dżugała I. 78
Józef Szymczyszyn I. 74	Zofia Jung I. 88
Michał Mukoid I. 75	Stefania Smolińska I. 78
Urszula Bandurska I. 65	Józef Nieużyła I. 61
Barbara Magiera I. 70	Ludwik Zych I. 76

Niech spoczywają w pokoju.

PRZEŻYJMY TO WSPÓLNIE

Luty

25 **Środa Popielcowa**

Msze św. 6.30, 8.00, 10.00, 16.30, 18.00 i 19.30.

Marzec

- 1 15.00 Msza św. w intencji Róż Różańcowych.
 2 18.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych z wypominków – I poniedziałek m-ca.
 5 18.00 Msza św. zbiorowa w różnych intencjach – I czwartek m-ca.
 – Msza św. w intencji rodzin naszej parafii.
 6 18.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych, od uczestników pogrzebu – I piątek m-ca.
 15 11.30 Msza św. zbiorowa w różnych intencjach za żyjących – III niedziela m-ca.
 16 18.00 Msza św. w intencji Katolickiego Stowarzyszenia Kolejarzy Polskich.
 – Msza św. zbiorowa za zmarłych – III poniedziałek m-ca.
 19 18.00 Msza św. w intencji Bractwa Szkaplerzna Świętego.
 29 11.30 Msza św. zbiorowa w różnych intencjach za żyjących – III niedziela m-ca.
 29.03 – 01.04 **Rekolekcje parafialne.**

Kwiecień

- 2 18.00 Msza św. zbiorowa w różnych intencjach – I czwartek m-ca.
 – Msza św. w intencji rodzin naszej parafii.
 3 18.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych, od uczestników pogrzebu – I piątek m-ca.
 5 **Niedziela Palmowa**
 15.00 Msza św. w intencji Róż Różańcowych.
 6 18.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych z wypominków – I poniedziałek m-ca.
 9 – 11 **Triduum Paschalne**
 12 **Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego**

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła, ul. B. Krzywoustego 2; 47-232 Kędzierzyn-Koźle 12.

Kontakt telefoniczny z redakcją pod numerem 483-73-50 w godzinach pracy kancelarii.

E-mail parafii: duchkk@opole.opoka.org.pl

Strona internetowa: www.duchaswietego-kk.pl

ISSN 1732-6885

Zapraszamy do współpracy

„A Słowo ciałem się stało. I mieszkało między nami.”

Apel bożonarodzeniowy

19 grudnia o godz. 13.00 w naszym kościele odbył się apel bożonarodzeniowy dla uczniów Zespołu Szkół Miejskich nr 1.

Apel miał formę przedstawienia, które nawiązywało do tradycyjnych jasełek. Następnie ks. Jarosław odczytał fragment Ewangelii dotyczący narodzin Jezusa w Betlejem.

Ostatnim punktem programu było wystąpienie pani Dyrektor Bożeny

zdjęcia: T. Kucharski

Łoteckiej, która wszystkim zgromadzonym w kościele – uczniom i nauczycielom – złożyła życzenia

w związku z nadchodzącymi świętami Bożego Narodzenia.

ks. Michał Pieńkowski

Pasterka

Pasterkę poprzedziło przedstawienie przygotowane przez młodzież, którą opiekuje się ks. Michał Pieńkowski.

O północy, przy zgaszonych światełkach, wyruszyła procesja liturgiczna do szopki z figurką Dzieciątka, która została położona w żłóbku.

Po akcie pokutnym rozbrzmiały organy i w trakcie Glorii harcerze przynieśli Betlejemskie Światełko, od którego zostały zapalone świece na ołtarzu.

Mszy św. przewodniczył ks. proboszcz Edward Bogaczewicz a koncelebrowali księża wikarzy naszej parafii. Homilię wygłosił ks. Michał Pieńkowski.

Koncert kołęd

W niedzielę 25.01.2009 o godz. 16.00 odbył się w naszym kościele koncert zespołu „Szlager Maszyna i Kumpliki”, który zaśpiewał tradycyjne kolędy oraz pastorałki w swojej aranżacji. Zespół, to przede wszystkim grupa przyjaciół. Połączyła ich wszystkich muzyka, taniec i śpiew. Kochają robić to, co robią, a robią to bardzo dobrze. Wraz

z nimi mogliśmy śpiewać nasze tradycyjne kolędy, co stworzyło niezwykłą, świąteczną, rodzinną atmosferę.

Dziękujemy Zespołowi za piękny koncert i wspólne kolędowanie.

Redakcja / Zdjęcia: D. Kubny